2021. október 7., csütörtök

P9_TA(2021)0411

Az uniós vagyonkezelői alapokról és a törökországi menekülteket támogató eszközről szóló végrehajtási jelentés

Az Európai Parlament 2021. október 7-i állásfoglalása az uniós vagyonkezelői alapokról és a törökországi menekülteket támogató eszközről szóló végrehajtási jelentésről (2020/2045(INI))

(2022/C 132/08)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208, 210., 214. és 314. cikkére,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,

— tekintettel a 2014–2020-as időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretről szóló, 2013. december 2-i 1311/2013/EU, Euratom tanácsi rendeletre ([1]),

— tekintettel az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]),

— tekintettel a humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendeletre ([3]),

— tekintettel az Európai Unió 2015., 2016., 2017., 2018., 2019., 2020. és 2021. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésére,

— tekintettel a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítésről szóló, 2011. november 18-i bizottsági közleményre (COM(2011)0743),

— tekintettel a biztonságos, rendezett és szabályos migrációra vonatkozó globális megállapodásra és a menekültekről szóló globális megállapodásra, amelyeket az ENSZ Közgyűlése 2018-ban fogadott el,

— tekintettel az európai migrációs stratégia keretében harmadik országokkal kialakítandó új partnerségi keret létrehozásáról szóló, 2016. június 7-i bizottsági közleményre (COM(2016)0385),

— tekintettel a 2015. novemberi vallettai csúcstalálkozó cselekvési tervére,

— tekintettel a 2016. március 18-i EU–Törökország nyilatkozatra,

— tekintettel a 2017. június 30-án közzétett, „A mi világunk, a mi méltóságunk, a mi jövőnk” című, a fejlesztéspolitikáról szóló, új európai konszenzusra,

— tekintettel az „Eszköztár az uniós fejlesztési együttműködésnek az összes emberi jogra kiterjedő, az emberi jogok érvényesítésén alapuló megközelítéséhez” című, 2014. április 30-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2014)0152),

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 884. o.
([2]) HL L 193., 2018.7.30., 1. o.
([3]) HL L 163., 1996.7.2., 1. o.

— tekintettel a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos 2008. január 30-i európai konszenzusra,

— tekintettel a Bêkou uniós vagyonkezelői alap, a Madad uniós vagyonkezelői alap, az Afrikát támogató uniós vagyonkezelői alap és a Kolumbiát támogató uniós vagyonkezelői alap eredeti alapító megállapodásaira, valamint azok 2020. decemberi felülvizsgált alapító megállapodásaira,

— tekintettel a 2016. február 10-i C(2016)0855 ([4]), a 2017. április 18-i C(2017)2293 ([5]), a 2018. március 14-i C(2018)1500 ([6]) és a 2018. július 24-i C(2018)4959 ([7]) bizottsági határozatokkal módosított, az Unió és a tagállamok fellépéseinek koordinációs mechanizmus – a Törökország-támogató Menekültügyi Eszköz – révén való összehangolásáról szóló, 2015. november 24-i C(2015)9500 bizottsági határozatra ([8]),

— tekintettel a Bizottságnak a törökországi menekülteket támogató eszközről szóló, 2020. április 30-i negyedik éves jelentésére (COM(2020)0162), valamint korábbi jelentéseire,

— tekintettel a Madad uniós vagyonkezelői alapról szóló hetedik eredményjelentésre,

— tekintettel az Európai Számvevőszéknek „A Közép-afrikai Köztársaság számára létrehozott Bêkou vagyonkezelői alap: ígéretes kezdet, egyes hiányosságok ellenére is” című, 11/2017. sz. különjelentésére; „A Törökországi Menekülteket Támogató Eszköz: hasznos segítség, de fokozni kell a költséghatékonyságot” című, 27/2018. sz. különjelentésére; valamint „Az Európai Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért: kellően rugalmas, de nem elég célirányos eszköz” című, 32/2018. sz. különjelentésére,

— tekintettel a Bizottság azon határozataira, melyekben a költségvetési rendelet 234. cikkével összhangban 2021 decemberéig meghosszabbítja az uniós vagyonkezelői alapokat, valamint a meghosszabbításról szóló határozattervezetekre vonatkozó parlamenti álláspontokra,

— tekintettel „Az EU külső finanszírozási eszközeinek végrehajtása: 2017. évi félidős felülvizsgálat és a 2020 utáni időszakra vonatkozó jövőbeli architektúra” című, 2018. április 18-i állásfoglalására ([9]),

— tekintettel a fejlesztési együttműködési eszköz, a humanitárius segítségnyújtási eszköz és az Európai Fejlesztési Alap végrehajtásáról szóló, 2018. április 17-i állásfoglalására ([10]),

— tekintettel „Az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért: következmények a fejlesztés és a humanitárius segítségnyújtás szempontjából” című, 2016. szeptember 13-i állásfoglalására ([11]),

— Tekintettel „Az Afrikára vonatkozó új uniós stratégiáról – partnerség a fenntartható és befogadó fejlődésért” című, 2021. március 25-i állásfoglalására,

— tekintettel „A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtásáról – 2020. évi éves jelentés” című, 2021. január 20-i állásfoglalására ([12]), a Szíriára vonatkozó uniós stratégiáról szóló, 2017. május 18-i állásfoglalására ([13]), a Szíriáról szóló 2016. október 6-i állásfoglalására ([14]), a szíriai helyzetről szóló 2016. november 24-i állásfoglalására ([15]), az Európai Unió 2016-os pénzügyi évre vonatkozó, 2/2016. számú költségvetés-módosítási tervezetéről szóló tanácsi álláspontról – a 2015-ös pénzügyi év többletének beviteléről szóló, 2016. július 6-i állásfoglalására ([16]),

([4]) HL C 60., 2016.2.16., 3. o.
([5]) HL C 122., 2017.4.19., 4. o.
([6]) HL C 106., 2018.3.21., 4. o.
([7]) HL C 278., 2018.8.8., 3. o.
([8]) HL C 407., 2015.12.8., 8. o.
([9]) HL C 390., 2019.11.18., 76. o.
([10]) HL C 390., 2019.11.18., 33. o.
([11]) HL C 204., 2018.6.13., 68. o.
([12]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0012.
([13]) HL C 307., 2018.8.30., 117. o.
([14]) HL C 215., 2018.6.19., 44. o.
([15]) HL C 224., 2018.6.27., 88. o.
([16]) HL C 101., 2018.3.16., 179. o.

2021. október 7., csütörtök

— tekintettel a Bizottság Törökországról szóló 2018. évi jelentéséről szóló, 2019. március 13-i állásfoglalására ([17]), az Európai Unió 2019. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének második tervezetéről szóló tanácsi álláspontról szóló, 2018. december 12-i állásfoglalására ([18]), az Európai Unió 2018-as pénzügyi évre vonatkozó, 3/2018. sz. költségvetés-módosítási tervezetéről (III. szakasz – Bizottság) szóló tanácsi álláspontról: a törökországi menekülteket támogató eszköz kibővítése" című, 2018. július 4-i állásfoglalására ([19]),

— tekintettel a rendkívüli tartalék 2020. évi, a törökországi menekültek folyamatos humanitárius támogatása érdekében történő igénybevételéről szóló, 5/2020. számú költségvetés-módosítására ([20]) és az azt kísérő határozatra ([21]),

— tekintettel a Bizottság Törökországról szóló, 2019–2020. évi jelentéseiről szóló, 2021. május 19-i állásfoglalására ([22]),

— tekintettel a Bizottság 2019-ben és 2020-ban hozott határozataira, amelyekben a költségvetési rendelet 234. cikkével összhangban 2021. december 14-ig meghosszabbítja a Madad uniós vagyonkezelői alapot,

— tekintettel az EU és tagállamai által a 2016 és 2021 között tartott londoni és brüsszeli konferenciákon tett, a szíriai válság kezelésére és a szíriai nép támogatására vonatkozó kötelezettségvállalásokra,

— tekintettel a Bizottság 2018. évi félidős értékelésére és a Madad uniós vagyonkezelői alap eredményeiről szóló rendszeres jelentéseire,

— tekintettel a humanitárius segítségnyújtásról szóló, 1996. június 20-i 1257/96/EK tanácsi rendeletre ([23]), a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI-Globális Európa) 2021–2027 közötti időszakra történő létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2018. június 14-i javaslatra (COM(2018)0460), valamint az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz (IPA III) 2021–2027 közötti időszakra történő létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2018. június 14-i javaslatra (COM(2018)0465),

— tekintettel eljárási szabályzatának 54. cikkére, valamint eljárási szabályzata 1. cikke (1) bekezdésének e) pontjára és 3. mellékletére, valamint az Elnökök Értekezlete 2002. december 12-i ülésén hozott, a saját kezdeményezésű jelentések engedélyezésére vonatkozó eljárásról szóló határozatára,

— tekintettel a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság által az eljárási szabályzat 58. cikke alapján folytatott közös tanácskozásokra,

— tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Költségvetési Ellenőrző Bizottság véleményére,

— tekintettel a Külügyi Bizottság, a Fejlesztési Bizottság és a Költségvetési Bizottság jelentésére (A9-0255/2021),

A. mivel 2014 óta négy vagyonkezelői alap jött létre a válságokra való koherens és megerősített segítségnyújtást biztosító rugalmas és gyors eszközök iránti igény kielégítése céljából: a 2014. július 15-én létrehozott Békou alap azzal a céllal, hogy támogassa a Közép-afrikai Köztársaság válságból való kilábalásának és újjáépítési erőfeszítéseinek valamennyi aspektusát; a 2014. december 15-én életre hívott Madad alap (a szíriai válság kezelésére szolgáló uniós regionális alap, amely lehetővé teszi a források és a reagálás regionális szintű összevonását és testre szabását); az afrikai stabilitás megteremtése, valamint az irreguláris migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás okainak kezelése érdekében 2015. november 12-én létrehozott Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért; valamint a Kolumbiát támogató alap, amelyet 2016. december 12-én hoztak létre azzal a céllal, hogy támogassa a békemegállapodás végrehajtását a konfliktust követő korai helyreállítás és stabilizáció során;

([17]) HL C 23., 2021.1.21., 58. o.
([18]) HL C 388., 2020.11.13., 326. o.
([19]) HL C 118., 2020.4.8., 264. o.
([20]) Az Európai Unió 2020. évi pénzügyi évre vonatkozó 5. számú költségvetés-módosításának végleges elfogadása (EU, Euratom) 2020/1157 (HL L 299., 2020.9.11., 1. o.).
([21]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1268 határozata (2020. július 15.) a rendkívüli tartaléknak a Törökországban lévő menekültek számára nyújtott humanitárius támogatás folytatása céljából történő 2020. évi igénybevételéről (HL L 298., 2020.9.11., 21. o.).
([22]) Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0243.
([23]) HL L 163., 1996.7.2., 1. o.

B. mivel a költségvetési rendelet 2018-as felülvizsgálata olyan rendelkezéseket vezetett be, amelyek bizonyos mértékig megerősítették a Parlament ellenőrzési hatásköreit új uniós vagyonkezelői alapok létrehozása vagy a jelenlegiek meghosszabbítása esetén; mivel ezek a rendelkezések továbbra is túlságosan korlátozottak ahhoz, hogy biztosítsák a Parlament a Szerződésekben előírt teljes körű demokratikus ellenőrzését, valamint a költségvetési hatóság teljes parlamenti ellenőrzését;

C. mivel a Parlament 2020-ban összességében kedvező véleményt adott ki az uniós vagyonkezelői alapok 2021 végéig történő meghosszabbítására irányuló kérelmekről, ugyanakkor aggodalmát fejezte ki a projektek végrehajtása átláthatóságának hiánya miatt, különös tekintettel a határigazgatással és a migrációkezeléssel kapcsolatos projektekre, és azzal a feltétellel, hogy a Szükséghelyzeti Alap Afrikáért esetében kötelező garanciákat kell nyújtani az alapvető emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozóan valamennyi finanszírozott projektben;

D. mivel mind az uniós vagyonkezelői alapok, mind a törökországi menekülteket támogató eszköz létrehozását indokolták a klasszikus intézményi keretek között kivitelezhetetlen, rugalmas, eseti és gyors reagálást igénylő helyzetek, valamint az uniós költségvetésben rendelkezésre álló források és rugalmasság korlátozottsága; mivel az EU új külső pénzügyi keretének (Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz –NDICI – Globális Európa) meg kell szüntetnie azokat a korlátokat, amelyek ahhoz vezetnek, hogy vagyonkezelői alapokat kell létrehozni az egyes válságok rugalmasabb és gyorsabb kezelése érdekében; mivel a költségvetésen kívüli eszközök, például a vagyonkezelői alapok, valamint az olyan rendkívüli eszközök, mint a törökországi menekülteket támogató eszköz, veszélyeztetik a demokratikus elszámoltathatóság, az átláthatóság és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveit, valamint aláássák az Európai Parlament szerepét és az uniós költségvetés integritását és egységességét is; mivel a Parlamenttel nem konzultáltak a költségvetésen kívüli eszközök létrehozásáról; mivel az Európai Fejlesztési Alap (EFA) hozzájárult az afrikai és a bekoui uniós vagyonkezelői alapokhoz, és mivel ezért a Parlamentet egyáltalán nem vonták be e két uniós alap létrehozásába; mivel az Európai Parlament lehetséges részvétele a Madad és Kolumbia uniós vagyonkezelői alapok alapító megállapodásáról szóló végrehajtási határozattervezetekkel szembeni kifogásra korlátozódott;

E. mivel a szükséghelyzeti alap létrehozásakor a Bizottságnak meg kell indokolnia annak hozzáadott értékét, láthatóságát, más uniós finanszírozási eszközökkel való kiegészítő jellegét és a szakpolitikai célkitűzésekkel való összehangolását, és mivel alapvető fontosságú a források felhasználásának folyamatos nyomon követése és értékelése annak biztosítása érdekében, hogy hatásaik mindig összhangban legyenek az uniós joggal, az alapvető értékekkel és a célkitűzésekkel;

F. mivel a költségvetési rendelet szerint a vagyonkezelői alapokat évente külső és független ellenőrzésnek kell alávetni, és az Európai Bizottságnak jogában áll felfüggeszteni a finanszírozási megállapodást, ha a partnerország megszegi az emberi jogok, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettségét, valamint súlyos korrupciós esetekben; mivel az Európai Számvevőszék az uniós vagyonkezelői alapokról szóló különjelentéseiben azt ajánlotta a Bizottságnak, hogy javítsa az adományozók koordinációját (Békou), szüntesse meg a végrehajtás hiányosságait, növelje a hatékonyságot és a célzott intézkedéseket (Afrika), és biztosítson jobb ár-érték arányt (törökországi menekülteket támogató eszköz);

G. mivel a Bizottság becslései szerint a menekültekkel kapcsolatos jelentős humanitárius szükségletek a törökországi menekülteket támogató eszközön is túlmutatnak;

H. mivel a Parlament – miközben elismerte azok hozzáadott értékét – többször is hangoztatta, hogy fokozott parlamenti ellenőrzésre van szükség az uniós vagyonkezelői alapok és a törökországi menekülteket támogató eszköz tekintetében, valamint hogy fokozottabb mértékben be kell vonni a jövőbeli vagyonkezelői alapokkal, illetve a meglévő vagyonkezelői alapok és egyéb, az EU külső fellépéséhez kapcsolódó pénzügyi eszközök meghosszabbításával kapcsolatos előkészítő munkába és tárgyalásokba; mivel a Parlament felszólította a Bizottságot, hogy javítsa a szükséghelyzeti alapokkal kapcsolatos kommunikációját, és megjegyezte, hogy a szükséghelyzeti alapokkal kapcsolatos rendszeres, számadatokon alapuló tájékoztatás elengedhetetlen ahhoz, hogy a Parlament gyakorolhassa demokratikus felügyeleti és ellenőrzési szerepét;

I. mivel a szükséghelyzeti alapokhoz való hozzájárulások legnagyobb része jelenleg magából az uniós költségvetésből származik, míg a tagállamok hozzájárulásai teljes költségvetésük igen korlátozott részét teszik ki; mivel a törökországi menekülteket támogató eszközhöz való tagállami hozzájárulások nem önkéntesek, hanem a GNI-hozzájárulási kulcson alapulnak, és a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében külső címzett bevételként közvetlenül szerepelnek az uniós költségvetésben; mivel a vagyonkezelői alapok esetében a költségvetési rendelet 187. cikkének (6) bekezdése értelmében a tagállami hozzájárulásokat nem integrálják az Unió költségvetésébe;

2021. október 7., csütörtök

J. mivel a 2016. márciusi EU-Törökország nyilatkozat és az EU és Törökország közötti visszafogadási megállapodás különös figyelmet fordít az illegális migráció új tengeri vagy szárazföldi útvonalainak megelőzésére, a csempészhálózatok felszámolására, a török határok ellenőrzésére és a visszaküldések megkülönböztetésmentes elfogadására;

K. mivel az Unió fejlesztési együttműködési politikájának elsődleges célja a szegénység csökkentése és hosszú távon felszámolása az EUMSZ 208. cikkében foglaltak szerint; mivel továbbra is a fejlesztési politikáról szóló új európai konszenzus alkotja az uniós fejlesztéspolitika elvi keretét, a humanitárius segítségnyújtással kapcsolatos európai konszenzus megerősíti humanitárius segítségnyújtás alapelveit; mivel az EU-nak és a humanitárius területen vele együttműködő partnereinek képesnek kell lenniük arra, hogy támogatást és védelmet biztosítsanak a szükségletek, valamint a humanitárius tevékenység semlegességének, pártatlanságának, emberiességének és függetlenségének elve alapján; mivel a hivatalos fejlesztési támogatási (ODA) forrásokból származó forrásokat a gazdasági, humán és társadalmi fejlődésre, és különösen a minőségi oktatáshoz való hozzáférés biztosítására, a – többek között az éghajlatváltozással kapcsolatos – helyi ellenálló képesség kiépítésére, valamint a fejlesztési és/vagy humanitárius segítségnyújtást szolgáló békefenntartó műveletekre kell fordítani, különös tekintettel a vagyonkezelői alapról szóló határozatban meghatározott fejlesztési kihívásokra;

L. mivel az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért alapító megállapodása egyértelműen az uniós szükséghelyzeti alapok, valamint az Európai Szomszédsági Támogatási Eszközről szóló rendelet hatálya alá helyezte a líbiai határigazgatási projekteket; mivel 2017 júliusa óta közel 90 millió EUR-t különítettek el az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért keretében a líbiai parti őrség képzésére, felszerelésére és támogatására, és 49 millió EUR-t különítettek el a visszatérésre kötelezett személyek fogvatartási körülményeinek javítására; mivel az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért alapító megállapodása egyértelműen kimondja, hogy a szükséghelyzeti alap olyan tevékenységeket fog finanszírozni, amelyek a migrációval és a mobilitással kapcsolatos általános megközelítéssel összhangban hozzájárulnak a migrációkezelés javításához, ideértve az irreguláris migráció megfékezését és megelőzését, valamint az emberkereskedelem elleni küzdelmet; mivel mindazonáltal elhangzottak olyan állítások, amelyek szerint a líbiai parti őrség tevékenységeivel összefüggésben emberi jogi jogsértéseket követtek el;

M. mivel 2020-ban a Parlament úgy ítélte meg, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért meghosszabbítása érdekében minden támogatásban részesülő projekt esetében kötelező garanciákat kell biztosítani az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozóan, különös tekintettel a migrációkezelésre, valamint annak biztosítására, hogy ezeket a garanciákat a jövőben egy megfelelően indokolt új vagyonkezelői alap létrehozása esetén kikössék;

N. mivel a szíriai válság kezelésére szolgáló uniós regionális alap (Madad alap) 2,3 milliárd EUR-t mozgósított, beleértve a 21 uniós tagállam, Törökország és az Egyesült Királyság által nyújtott önkéntes hozzájárulást; mivel programjai az oktatásra, a megélhetésre, az egészségügyre, a védelemre és a vízügyre összpontosítanak a menekültek, a belső menekültek és a helyi közösségek javát szolgálva és több mint 7 millió kedvezményezettet támogatva; mivel a szíriai polgárháború elhúzódásával a Madad alap reagálása tovább fejlődött a humanitárius fejlesztés mentén, jobban összpontosítva a befogadó országoknak az elhúzódó válságra való reagálással kapcsolatos erőfeszítéseit és kapacitásait támogató rendszerek megerősítésére, különös tekintettel a közszolgáltatások nyújtására Irakban, Jordániában és Libanonban;

O. mivel értékelése szerint a Madad alap keretében gyorsabban indíthatók a projektek, mint az Európai Szomszédsági Támogatási Eszköz és az Előcsatlakozási Támogatási Eszköz keretében szokásos eljárások szerint; mivel a Madad alapnak a méretgazdaságosságot is sikerült megvalósítania, 20 millió EUR átlagos volumenű, nagyléptékű projektekkel és körülbelül 30 hónapos átlagos végrehajtási időszakkal;

P. mivel a törökországi menekülteket támogató eszköz eltér az uniós vagyonkezelői alapoktól, főként azért, mert továbbra is az EU költségvetésébe van beágyazva;

Q. mivel a Bizottság szerint a törökországi menekülteket támogató eszköz célja a meglévő uniós finanszírozási eszközök összehangolása annak érdekében, hogy azokat koherens és közös módon vegyék igénybe a menekültek szükségleteinek kielégítése érdekében;

2021. október 7., csütörtök

I. ***Általános megfontolások***

Költségvetési vonatkozások

1. megjegyzi, hogy 2020. december 31-ig az uniós vagyonkezelői alapokba irányuló összes kötelezettségvállalás 7 691 millió EUR-t tett ki, amelyből 3 170 millió EUR az uniós költségvetésből, 3 534 millió EUR az Európai Fejlesztési Alapból (EFA), 988 millió EUR pedig a tagállamoktól és más adományozók felajánlásaiból származik; megjegyzi továbbá, hogy ugyanezen időpontig 7 141 millió EUR-t kötöttek le, és az uniós vagyonkezelői alapok 4 869 millió EUR-t fizettek ki; megjegyzi továbbá, hogy 2020. december 31-re az összes uniós vagyonkezelői alap kötelezettségvállalási előirányzatainak végrehajtási aránya 98 % volt (a Madad alap kötelezettségvállalási előirányzatainak több mint 95 %-át, a Bêkou alap 99 %-át, az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért 99 %-át, a Kolumbiát támogató alap pedig 94 %-át lekötötte), míg a kifizetési előirányzatok összesített végrehajtási aránya 63 % volt (Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért 62 %, Bêkou 66 %, Kolumbiát támogató alap 52 %, Madad 64 %);

2. emlékeztet arra, hogy a törökországi menekülteket támogató eszköz két, egyenként 3 milliárd EUR-s részből áll; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a 2016–2017-es első részlettől eltérően, amelyhez az uniós költségvetés 1 milliárd EUR-val, a tagállamok pedig 2 milliárd EUR-val járultak hozzá, a 2018–2019-es második részlet esetében a hozzájárulások aránya megfordult, és ez hátrányosan érintette a meglévő uniós projekteket;

3. emlékeztet arra, hogy míg a törökországi menekülteket támogató eszköz első részletében az IPA II hozzájárulása 52,4 %-ot, a humanitárius segítségnyújtásé 46,6 %-ot, a biztonsághoz és a békéhez hozzájáruló eszközé 0,7 %-ot, a fejlesztési együttműködési eszközé 0,3 %-ot, a második részlet esetében pedig az IPA II hozzájárulása 64,5 %-ot, a humanitárius segítségnyújtásé pedig 35,5 %-ot tett ki;

4. megjegyzi, hogy (2020 végéig) a törökországi menekülteket támogató eszköz első részletének 36,6 %-át közvetlen irányítással, 63,4 %-át pedig közvetett irányítással hajtották végre (és ennek több mint négyötödét nemzetközi szervezetek hajtották végre); megjegyzi továbbá, hogy a második részletben a közvetlen irányítás 32,1 %-ot (100 %-ban az Európai Bizottság által), a közvetett irányítás pedig 67,9 %-ot (háromnegyed részben nemzetközi szervezetek által) képviselt;

5. megjegyzi továbbá, hogy az uniós vagyonkezelői alapokkal kapcsolatban a nemzetközi szervezetek voltak a legfontosabb végrehajtó szereplők (36,8 %), megelőzve az Európai Bizottságot (35,7 %), a tagállami ügynökségeket (24,2 %) és a közszolgálati szerveket (3,4 %);

A Parlament bevonása a döntéshozatalba és a nyomonkövetési eljárásokba, valamint a jelentéstételi és/vagy értékelési folyamatokba

6. megállapítja, hogy a bizottsági elnökök és bizonyos képviselők megfigyelői státuszt kaptak a vagyonkezelői alapok stratégiai testületeinek ülésein és a törökországi menekülteket támogató eszköz irányítóbizottságában; sajnálatosnak tartja, hogy ezt hivatalosan nem vezették át a vagyonkezelői alapok alapító megállapodásaiba; határozottan sürgeti, hogy az ülésekre szóló meghívók vegyék figyelembe az Európai Parlament hivatalos naptárát, és hogy az igazgatótanács ülésein megvitatandó valamennyi lényeges információt és dokumentumot jóval az ülések előtt bocsássák rendelkezésre a képviselők és a titkárság személyzete aktív részvételének lehetővé tétele érdekében;

7. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Parlament korlátozott szerepet játszik a szükséghelyzeti alapokkal kapcsolatos uniós hozzájárulások döntéshozatalában, felügyeletében és ellenőrzésében, és megismétli, hogy a meglévő jogi, szabályozási és költségvetési megoldásokat teljes mértékben ki kellett volna használni a továbbra is végső eszközként kezelendő szükséghelyzeti alap létrehozása és/vagy kiterjesztése előtt; emlékeztet korábbi, megválaszolatlan kéréseire, és megismétli, hogy a Parlamentnek képviseltetnie kell magát az operatív bizottságok ülésein, és képesnek kell lennie azok tevékenységének nyomon követésére, és felhívja a Bizottságot, hogy kellő időben nyújtson részletes tájékoztatást az e bizottságokban hozott határozatokról; úgy véli, hogy a Parlamentnek teljes mértékben fel kell használnia a végrehajtási felügyeletével és a költségvetés ellenőrzésével kapcsolatos hatásköreit, és gondoskodnia kell arról, hogy az uniós finanszírozási döntések és a kapcsolódó juttatások megfeleljenek az Unió jogszerűségre, illetve hatékony és eredményes pénzgazdálkodásra vonatkozó elveinek, ezzel biztosítva az uniós fellépések demokratikus legitimitását és elszámoltathatóságát;

8. tudomásul veszi a Bizottság arra irányuló erőfeszítéseit, hogy szorosan nyomon kövesse és értékelje a beavatkozásokat, valamint hogy célzott jelentések révén ismereteket gyűjtsön az uniós vagyonkezelői alapok és a törökországi menekülteket támogató eszköz tevékenységeiről; kéri, hogy tegyenek erőfeszítéseket a nagyobb átláthatóság elérése érdekében a releváns adatok, köztük a finanszírozott projektek konkrét részletei és a kitűzött célokkal kapcsolatban elért eredmények az uniós vagyonkezelői alapok és a törökországi menekülteket támogató eszköz honlapján történő közzététele révén; hangsúlyozza, hogy az ilyen jelentések rendelkezésre állása, részletessége, teljessége és tényszerű következetessége elengedhetetlen a Parlament mint költségvetési hatóság támogatásához a végrehajtás megfelelő értékelése érdekében;

9. megjegyzi, hogy a civil társadalmi szervezetek bevonására vonatkozó információkat az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért 2019. és 2020. évi éves jelentésében tették közzé; sajnálja, hogy ez az információ az alvállalkozók alacsony átláthatósága miatt nem áll rendelkezésre; megjegyzi, hogy amennyiben lehetséges, ezeket az információkat projektszinten kell lebontani, figyelembe véve a bizalmas kezelés és a biztonság kellően indokolt követelményeit;

10. sajnálattal állapítja meg, hogy a Bizottság későn jelezte az uniós vagyonkezelői alapok időtartamának meghosszabbítására irányuló szándékát, és hogy néhány vagyonkezelői alap értékelésére későn került sor, így a Parlament nem tudott kellő időben teljes körű és pontos következtetéseket levonni az Afrikát támogató uniós szükséghelyzeti alap esetében, és így sérült a demokratikus felügyelet és elszámoltathatóság;

11. ismételten hangsúlyozza, hogy ragaszkodik ahhoz, hogy az uniós vagyonkezelői alapoknak az Európai Parlament által elfogadott 2021. decemberig történő meghosszabbítása főként technikai jellegű legyen, lehetővé téve az új többéves pénzügyi keretre való zökkenőmentes átállást, és a már lekötött forrásokra vonatkozó hatékony szerződéskötést és azok felhasználását; kiemeli a Bizottság arra vonatkozó biztosítékait, hogy a meghosszabbítások a korábbi, 2014–2020-as többéves pénzügyi keret keretében tett kötelezettségvállalások kifizetéseinek folytonos jogalapját kívánták biztosítani, és hogy a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz, illetve az IPA III keretében nem tehetők új kötelezettségvállalások a vagyonkezelői alapokkal kapcsolatban;

12. hangsúlyozza, hogy jelentéseiben a Bizottságnak be kell mutatnia az uniós vagyonkezelői alapok és a törökországi menekülteket támogató eszköz – többek között az uniós külső beruházási terv – által lefedett területekre szánt különböző pénzügyi eszközök egymást kiegészítő jellegét, valamint a létrehozott hozzáadott értéket;

II. ***Az egyes vagyonkezelői alapok, illetve az FRT értékelése***

Bêkou

13. úgy véli, hogy a Bêkou vagyonkezelői alap részben hozzájárult a Közép-afrikai Köztársaságban kialakult helyzet kezeléséhez, valamint a Közép-afrikai Köztársaságban a fejlesztési és humanitárius szükségletek közötti kapcsolat közelítéséhez;

14. utal továbbá az Európai Parlament Fejlesztési Bizottsága által a Közép-afrikai Köztársaságba delegált küldöttség 2018. februári következtetéseire, amelyek megjegyzik, hogy a Bêkou vagyonkezelői alap láthatósága jó, és kedvezően ítélik meg azt az országban, a projektek pedig megfelelően kezelik a szükségleteket a rehabilitáció, a megélhetés biztosítása és a hosszabb távú fejlesztés között, legalább helyi szinten és kisebb léptékben;

15. kiemeli az Európai Számvevőszék 2017. évi különjelentésében közzétett következtetéseit, amelyek szerint a Bêkou vagyonkezelői alap összességében pozitív eredményeket ért el, és sikerrel mozgósított támogatást, jóllehet kevés további adományozót vonzott, továbbá hogy projektjeinek többsége elérte a várt eredményeket és növelte az EU láthatóságát; jelzi azonban, hogy a jelentés javasolta a beavatkozás hatókörének jobb meghatározását, valamint a donorok közötti koordináció, a projektkiválasztási eljárások, a nyomon követés és a teljesítménymérés javítását, valamint a költségek optimalizálását és a végrehajtó szervezetek kiválasztásának fokozott átláthatóságát; megjegyzi, hogy az operatív bizottságban a tagállamokat saját nemzeti fejlesztési ügynökségeik képviselik, amelyeket egyszersmind projektvégrehajtóként választanak ki, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez összeférhetetlenséghez vezethet az operatív bizottság projektkiválasztási eljárásában;

16. megjegyzi, hogy a humanitárius válság, a szegénység és a Közép-afrikai Köztársaságban zajló új biztonsági kihívások miatt a további uniós támogatáshoz célirányos programokra és adott esetben az NDICI-Globális Európa keretében rugalmas uniós finanszírozásra lesz szükség a humanitárius reagálás, a béke és biztonság, a demokratizálódás és a demokratikus intézmények megerősítése, valamint az emberi jogok tiszteletben tartása érdekében a Közép-afrikai Köztársaságban;

17. úgy véli, hogy az EU és más adományozók beavatkozása ellenére az országban továbbra is instabil a helyzet az új konfliktusok és az élelmiszer-ellátás rendkívüli bizonytalansága miatt;

Madad

18. úgy véli, hogy a Madad alap bizonyította hozzáadott értékét a válságkezelés terén és az EU szempontjából is a nagyobb külső láthatóság és befolyás, a különböző forrásokból származó források fokozott ellenőrzése, koordinációja és multiplikátorhatása tekintetében, összehasonlítva a nemzeti szintű vagy más nemzetközi csatornákon keresztül megvalósuló segélyezéssel; megjegyzi, hogy kiadásait hozzáigazították a jogalapokhoz vagy az alkalmazott uniós eszközökhöz, illetve azok céljaihoz; emlékeztet ezért arra, hogy a Madad vagyonkezelői alap keretében finanszírozott projekteknek elő kell mozdítaniuk és védeniük kell a méltóságot, az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, valamint elő kell mozdítaniuk a társadalmi és gazdasági befogadást, különösen a kisebbségek és a kiszolgáltatott csoportok esetében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a szíriai konfliktus folytatódik és továbbra is szükséget szenvednek azok a szíriai menekültek, akik a belátható jövőben nem tudnak visszatérni hazájukba, és így a befogadó közösségek szükségletei továbbra is uniós és nemzetközi segítségnyújtást tesznek szükségessé, mivel biztosítani kell e közösségek hosszabb távú integrációra és foglalkoztatásra való képességét; rámutat, hogy a konfliktusnak kitett szíriai területeken még nem lehet megkezdeni a hosszú távú újjáépítést;

19. megjegyzi, hogy a 2018. októberi félidős stratégiai értékelő jelentés arra a következtetésre jutott, hogy a Madad vagyonkezelői alap „nagy volumenű és költséghatékony, és viszonylag alacsony költséggel jutott el nagyszámú kedvezményezetthez”, valamint hogy „lehetővé tette az EU számára a rugalmas segítségnyújtást”;

20. üdvözli, hogy az alap a koronavírus-járványra reagálva képes volt gyorsan és rugalmasan kiigazítani és újraorientálni tevékenységeit a partnerországok és -közösségek támogatása céljából Libanonban, Irakban, Törökországban és Jordániában, nemcsak az egészségügy területén, hanem más területeken is, mint például a megélhetés, a védelem, az oktatás vagy a társadalmi kohézió;

21. kiemeli a folyamatos támogatás fontosságát a menekültek, a belső menekültek és a kiszolgáltatott befogadó közösségek számára – a tágabb régióra is kiterjesztve azt – a folytatódó konfliktus által érintett területeken, a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret (TPK) számára létrehozott eszközök keretében nyújtott hosszabb távú, kiszámítható, teljes mértékben átlátható és gyorsan bevethető finanszírozás, valamint a tagállamok által külső címzett bevételként nyújtott potenciális hozzájárulások ötvözésével, figyelembe véve a költségvetési rendelet alapján biztosított valamennyi pénzügyi eszközt;

22. emlékeztet a palesztin menekült közösségek sebezhetőségére Szíriában és a régióban, és felszólít folyamatos támogatásukra, továbbá arra, hogy a szíriai válsággal kapcsolatos uniós humanitárius terveket és fellépéseket terjesszék ki az ő támogatásukra is;

Afrika

23. megjegyzi, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért szükséghelyzeti alapként jött létre azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az Afrika három régiójában kialakult válságok kezeléséhez, hosszú távú stabilitási és fejlesztési célok elérése érdekében; úgy véli, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért gyors és rugalmas eszköz az olyan közös globális kihívások kezeléséhez, mint a migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás, az éghajlatváltozás hatása és a gazdasági válságok; kiemeli, hogy a jelenlegi Covid19-világjárvány miatti példa nélküli helyzet minden szükséges rugalmasságot és gyorsaságot megkövetel; hangsúlyozza azonban, hogy a rugalmasságot mindig teljes átláthatósággal és elszámoltathatósággal kell ötvözni; úgy véli, hogy a három területen belül célzottabb, irányított fellépéssel, valamint az eredmények mérésének és jelentésének támogatásával lehetne javítani az eredményeken;

24. tudomásul veszi, hogy 78 projekt járult hozzá a gazdasági és foglalkoztatási lehetőségek bővüléséhez, 97 projektet hajtottak végre az ellenálló képesség megerősítésére, 75 projektet a migráció kezelésére, 75 projektet pedig a kormányzás és a konfliktusmegelőzés javítására; aggodalommal jegyzi meg, hogy a különleges körülmények miatt a migrációkezelés néhány projekt esetében az uniós válasz középpontjába került; megismétli azonban, hogy az ellenálló képesség javítására és a migráció kiváltó okainak kezelésére irányuló eredeti célkitűzéseket fenn kell tartani;

25. üdvözli, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért némileg hozzájárult a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a békeépítés egymással összekapcsolt hármas megközelítéséhez, ami az előző többéves pénzügyi keret uniós pénzügyi eszközeivel nem volt lehetséges; emlékeztet arra, hogy a vagyonkezelői alap által nyújtott finanszírozást az ODA kritériumai alapján kell végrehajtani és értékelni, és az e követelményeknek nem megfelelő összes kiadást az alapban összevont különböző forrásokból kell finanszírozni, továbbá helyteleníti az ODA alapok minden olyan felhasználását, amely ellentmond a fejlesztési céloknak; emlékeztet arra, hogy a humanitárius segítségnyújtásnak alapelvként függetlennek kell lennie;

26. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért mintegy 37 %-át a migráció korlátozására és csökkentésére irányuló intézkedésekre különítik el, míg a migrációt és a kényszerű lakóhelyelhagyást elősegítő tényezők kezelésére kevesebb mint 9 %-át fordítják; megjegyzi, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért forrásainak kevesebb mint 1,5 %-át különítették el a jogszerű migrációs csatornákra; elismeri, hogy a biztonság alapvető fontosságú az afrikai partnerországok stabilitása szempontjából, és hogy az EU-nak támogatnia kell a partnerországokat az irreguláris migrációs áramlások, az embercsempészet és az emberkereskedelem kiváltó okainak kezelésében;

27. tudomásul veszi a líbiai parti őrség fellépéseivel összefüggésben Líbiában észlelhető emberi jogi jogsértésekről szóló jelentéseket; hangsúlyozza, hogy a parti őrség által kimentett vagy feltartóztatott személyek közül sokakat visszatoloncolnak Líbiába, ahol önkényesen fogva tartják őket szörnyű körülmények között; hangsúlyozza, hogy a menekültek olyan országokba való visszatérése, ahol nincsenek biztonságban, sérti a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményt; megjegyzi, hogy a sürgősségi tranzitmechanizmussal összefüggésben aggályok merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy a projektek végrehajtása során tiszteletben tartják-e az emberi jogokat; megjegyzi, hogy Líbiában nem tartották tiszteletben a visszaküldés tilalmának elvét; emlékeztet azonban arra, hogy minden fellépésnek biztosítania kell az emberi élet, méltóság és emberi jogok teljes körű védelmét; e tekintetben felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a civil társadalmi szervezetekkel konzultálva vizsgálják felül és végezzék el az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért keretében finanszírozott, az illetékes tengerfelügyeleti és határigazgatási hatóságokkal folytatott együttműködési tevékenységeket az emberi jogok tiszteletben tartásának objektív értékelése érdekében;

28. hangsúlyozza a helyi partnerekkel folytatott együttműködés és párbeszéd fontosságát; üdvözli a kiemelt szükségletek azonosítása érdekében végzett konzultációkat és tanulmányokat; határozottan felszólítja a Bizottságot, hogy megfelelően vonja be a helyi hatóságokat és a civil társadalmi szervezeteket az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért által támogatott projektekbe;

29. megjegyzi, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért egyik fő célkitűzése – az alapító megállapodásban meghatározottak szerint – a migráció kiváltó okainak kezelése, különösen a reziliencia, a gazdasági lehetőségek, az esélyegyenlőség, a biztonság és a fejlesztés előmozdítása, valamint az emberi jogi visszaélések kezelése révén; kéri, hogy helyezzenek nagyobb hangsúlyt a hosszú távú fejlesztési célokra, például a foglalkoztatásra, az oktatásra, az élelmezésbiztonságra és a helyi lakosság életkörülményeinek javítására;

30. megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék 32/2018. sz. különjelentése számos hiányosságra mutatott rá, többek között az uniós közbeszerzési jog alkalmazásának elmulasztására és az átláthatatlan irányításra, és jobb projektkiválasztási eljárást, nagyobb végrehajtási sebességet és szisztematikusabb teljesítmény-ellenőrzési folyamatot javasolt a projektek teljes körére kiterjedően, illetve megjegyezte, hogy az alap széles hatóköre miatt gyakran hiányzott a hatékonyság, mivel nem számszerűsítették megfelelően azokat az igényeket és eszközöket, amelyek révén mérhető hatást el lehetett volna érni; kéri a közbeszerzési eljárásokra vonatkozó kérelmek egyszerűsítését és jobb kommunikációját a kisebb és helyi nem kormányzati szervezetek uniós finanszírozáshoz való hozzáférésének megkönnyítése érdekében;

31. megjegyzi, hogy az Uniós Szükséghelyzeti Alap Afrikáért hozzájárult az ellenálló képesség megerősítéséhez, valamint a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztés összekapcsolt megvalósításához instabil helyzetekben; megjegyzi továbbá, hogy az alap előmozdította a különböző érdekelt felek közötti együttműködést is, és lehetővé tette nem uniós adományozók hozzájárulását, ami a brexit utáni időszakban különösen fontossá vált, valamint ráirányította a figyelmet a migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás problémájára és az arra adott uniós válaszra; ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az alap végrehajtásának nyomon követése nem volt megfelelő, és kéri konkrét, mérhető, teljesíthető, reális és határidőhöz kötött célkitűzések beépítését a hosszú távú projektekbe, valamint számszerűsíthető célok meghatározását a projektek értékeléséhez;

32. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy vonják vissza az Afrikát támogató szükséghelyzeti alapból származó, eredetileg Eritrea számára elkülönített, különösen a kényszermunka alkalmazásával zajló útfelújítással kapcsolatos beszerzésekre szánt forrásokat;

Kolumbia

33. úgy véli, hogy a Kolumbiát támogató vagyonkezelői alap bizonyította értékét, és a jelenlegi helyzetben fontos eszköz a kolumbiai kormány és a Kolumbiai Forradalmi Fegyveres Erők (FARC) közötti békemegállapodás végrehajtásának támogatásában; rámutat arra, hogy a Kolumbiát támogató alap meghosszabbítása tovább erősítette az EU elkötelezettségét, és rendkívül lényeges támogatást biztosított a kolumbiai békefolyamathoz; emlékeztet arra, hogy az Uniós Békealap Kolumbiáért a Fejlesztési Együttműködési Eszköz keretében jött létre, és azt össze kell hangolni az Európai Unió fejlesztési politikájának elsődleges célkitűzésével: „Az Unió fejlesztési együttműködési politikája elsődleges célként a szegénység mérséklésére, idővel pedig annak felszámolására irányul. Az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”;

34. hangsúlyozza, hogy az alap fontos szerepet játszik a kolumbiai átfogó vidékfejlesztés és gazdasági növekedés támogatásában is; kéri, hogy a kolumbiai békefolyamat végrehajtását kezeljék prioritásként a hosszú és középtávú, teljes mértékben átlátható finanszírozási programok és nyomon követés részeként, és hogy e programok kapcsán biztosítsák az Európai Parlament megfelelő bevonását és az általa végzett demokratikus ellenőrzést, valamint az érdekelt felekkel, különösen a helyi civil társadalommal folytatott megfelelő, átlátható és inkluzív konzultációkat;

35. gratulál Kolumbia azon erőfeszítéseihez, hogy – a békemegállapodás végrehajtásával kapcsolatos saját kihívásai ellenére – támogatást nyújtson a Kolumbiába érkező több mint 1,7 millió venezuelai menekültnek, különösen azáltal, hogy 10 éves ideiglenes oltalmazotti jogállást biztosít számukra;

36. üdvözli, hogy a Chilei Köztársaság is csatlakozott a vagyonkezelői alap adományozói közé; megjegyzi, hogy a regionális partnerek részvétele magas hozzáadott értéket képvisel, és növelte mind a helyi elismerést, mind az EU szerepvállalásának és együttműködésének legitimációját;

A törökországi menekülteket támogató eszköz

37. rámutat, hogy Törökország fogadja be a világon a legnagyobb számú menekültet, ami majdnem 4 millió regisztrált szíriai, iraki és afganisztáni menekültet jelent; emlékeztet arra, hogy a törökországi menekülteket támogató eszköz fontos szerepet tölt be a szíriai menekültek befogadásában; felszólít az EU–Törökország nyilatkozat teljes körű emberi jogi

hatásvizsgálatának elkészítésére, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a nyilatkozat végrehajtása keretében mindkét fél tartsa tiszteletben az alapvető jogokat; úgy véli, hogy az EU-nak továbbra is biztosítania kell a szükséges támogatást a szíriai és más menekülteknek, valamint a törökországi befogadó közösségeknek, biztosítva, hogy a török kormány ne vegyen részt közvetlenül a pénzeszközök kezelésében és elosztásában, amelyeket közvetlenül a menekültek és a befogadó közösségek számára kell folyósítani, és amelyeket az elszámoltathatóságot és az átláthatóságot garantáló szervezeteknek kell kezelniük;

38. úgy véli, hogy az EU törökországi menekülteket támogató eszköze bizonyította értékét mint innovatív forrásösszevonási eszköz és fontos koordinációs mechanizmus, amely segítséget nyújt Törökországnak a menekültek és befogadó közösségeik azonnali humanitárius és fejlesztési szükségleteinek gyors kielégítésében, és hangsúlyozza, hogy biztosítani kell e fellépések fenntarthatóságát; megjegyzi ezért, hogy a projektek többségét meg kellett hosszabbítani a várt eredmény elérése érdekében; támogatásáról biztosítja a török civil társadalmat, és emlékeztet arra, hogy a nemzetközi szervezetek dicséretes erőfeszítéseket tettek e projektek megvalósítása érdekében; hangsúlyozza a helyi szervezetek, szakértők és nem kormányzati szervezetek, valamint a tagállamokból származó szervezetek bevonása által a törökországi menekülteket támogató eszköz végrehajtásához nyújtott hozzáadott értéket;

39. üdvözli a törökországi menekülteket támogató eszköz első részletének sikerét, különösen a szükséghelyzeti szociális védőhálót (ESSN), amely a Bizottság által irányított legnagyobb humanitárius projekt; üdvözli a második részlet előrehaladását, amely elősegíti a humanitárius segítségnyújtásról a fejlesztési támogatásra való fokozatos áttérést;

40. tudatában van annak, hogy az FRT fontos szerepet játszik mintegy 1,8 millió menekült alapvető szükségletei fedezésének támogatásában, 668 900 menekült gyermek oktatási támogatásában, valamint többmillió menekült egészségügyi ellátása és védelme biztosításának támogatásában; külön kiemeli, hogy az Európai Számvevőszék 27/2018. sz. különjelentése rámutatott az egészségügyi és oktatási tevékenységek finanszírozásának következetlenségére, mivel hasonló projektek finanszírozására különböző irányítási struktúrákat alkalmaznak párhuzamosan; a jelentés kiemelte továbbá, hogy nagyobb értéket lehetett volna elérni a készpénztámogatási projektekben, és felszólította a Bizottságot, hogy javítsa a települési infrastruktúra és a társadalmi-gazdasági támogatás programozását, a nem kormányzati szervezetek működési környezetét és az eszközről szóló jelentéstételt; rámutat különösen a Covid19-világjárványnak a menekültekre gyakorolt hatására, és fenntartja, hogy a törökországi menekülteket támogató eszközt annak ellenére hozták létre, hogy a nemzetközi menekültjog szempontjából komoly aggályok merültek fel a törökországi menekültek emberi jogi helyzetével kapcsolatban; emlékeztet arra, hogy 2020-ban a Bizottság további 481,6 millió EUR mozgósítását kérte az uniós költségvetés rendkívüli tartalékából – amely meghaladja a törökországi menekülteket támogató eszközre eredetileg szánt előirányzatot – a szükséghelyzeti szociális védőháló program és a feltételes iskoláztatási készpénztámogatási program keretében végzett tevékenységek finanszírozása érdekében;

41. ismételten sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Parlamenttel hivatalosan nem konzultáltak sem ezen eszköz létrehozásakor, sem annak meghosszabbításakor, illetve ahhoz nem kérték jóváhagyását, és a Parlament így csak a költségvetési hatóság egyik ágaként működött közre, ami aláássa a törökországi menekülteket támogató eszköz demokratikus elszámoltathatóságát; megerősíti, hogy nem szabad engedni, hogy ez újra megtörténjen;

42. hangsúlyozza, hogy az Európai Számvevőszék 27/2018. sz. különjelentése ([24]) megkérdőjelezi az eszköz által finanszírozott humanitárius projektek hatékonyságát, mivel nem értékelték következetesen és átfogóan a költségvetésben előirányzott költségek észszerűségét; megjegyzi, hogy a jelentés azzal kapcsolatban is aggályokat vet fel, hogy az ellenőrzés során nem lehet nyomon követni az összes humanitárius projektet; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a két készpénztámogatási projekt kedvezményezettjeinek adataihoz való hozzáférés török hatóságok általi megtagadása kérdéseket vethet fel az eszköz pénzügyi irányításának hatékonyságát illetően, különös tekintettel arra, hogy Törökország gyors hátramenetbe kezdett a jogállamiság és az alapvető jogok terén; emlékeztet arra, hogy ellenőrizni kell a pénzeszközöknek a török kormány és a helyi hatóságok általi felhasználását; megjegyzi, hogy az alapokat kizárólag a menekültek valamennyi fizikai és pszichológiai szükségletének kielégítésére kell felhasználni, beleértve a lakhatást, az élelmezést, az oktatást és a tisztességes életszínvonal biztosítását; felszólítja a Bizottságot, hogy szerezze meg az FRT-programok és -projektek kedvezményezettjeire vonatkozó adatokat, és javítsa a nyomonkövetést; hangsúlyozza, hogy a teljes körű elszámoltathatóság elérése és a kettős finanszírozás elkerülése érdekében a Bizottságnak a végrehajtó partnerek által a helyszínen elért célok alapján és a költségvetési rendelet szabályai szerint elvégzett végrehajtási értékelést követően kell rendelkezésre bocsátania a forrásokat; felszólítja ezért a Bizottságot annak biztosítására, hogy az eszköz célkitűzései és végrehajtása összhangban legyenek az Unió általános elveivel, szakpolitikáival és célkitűzéseivel, beleértve a demokráciát, a jogállamiságot és az emberi jogokat, és aggodalmának ad hangot amiatt, hogy Törökország egyre kevésbé tartja tiszteletben ezen elveket;

([24]) Az Európai Számvevőszék 27/2018. sz. különjelentése: „A Törökországi Menekülteket Támogató Eszköz: hasznos segítség, de fokozni kell a költséghatékonyságot”, 6. o. és 40. o.

43. hangsúlyozza a humanitárius segítségnyújtásról a fejlesztési együttműködésre való áttérés fontosságát, és felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és hajtson végre egy átmeneti stratégiát, amely arra összpontosít, hogy segítsen a menekültek megélhetési lehetőségeinek megteremtésében a befogadó közösségekben való önállóságuk és társadalmi befogadásuk javítása érdekében; emlékeztet arra a hosszú távú uniós célkitűzésre, hogy a török hatóságok fokozatosan átvegyék az uniós finanszírozású tevékenységeket a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett; felhívja a Földközi-tenger keleti térségéről szóló közelgő többoldalú konferencián részt vevő valamennyi felet, hogy ezt a kérdést a humanitárius és fejlesztési kérdések mellett átfogóan kezeljék;

44. megismétli azon kérését, hogy Törökország tartsa tiszteletben a visszaküldés tilalmának elvét, különösen a szíriai határon, biztosítva, hogy a menekültek emberi jogait és az 1951. évi menekültügyi egyezményben garantált jogállásukat teljes mértékben tiszteletben tartsák, és hogy ne használják fel a migrációs áramlásokat politikai célokra az EU-val szembeni zsarolás forrásaként; Elvárja, hogy Törökország teljes körűen és megkülönböztetésmentesen hajtsa végre a 2016. márciusi EU–Törökország nyilatkozatot és az EU–Törökország visszafogadási megállapodást; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa az EU–Törökország nyilatkozat végrehajtásának szoros nyomon követését, többek között az EU–Törökország nyilatkozat keretében Törökországba visszatérő menedékkérők és migránsok emberi jogi helyzetét illetően, és arról számoljon be a Parlamentnek; felhívja a török hatóságokat, hogy biztosítsanak teljes körű hozzáférést az UNHCR számára a török–szír határon található idegenrendészeti fogdákhoz, hogy ellenőrizni tudja a visszaküldés tilalma elvének tiszteletben tartását; hangsúlyozza, hogy a Törökországnak a menekültáramlás kezeléséhez nyújtott pénzügyi támogatást a teljes költségvetési átláthatóságtól, valamint a civil társadalmi szervezetek korlátlan részvételének biztosításától kell függővé tenni; felhívja a Bizottságot, hogy szólítsa fel a török hatóságokat, hogy javítsák a nemzetközi nem kormányzati szervezetek munkakörnyezetét; felhívja a Bizottságot, hogy a kiadások felügyeletének megerősítése érdekében építsen a harmadik fél általi ellenőrzés különleges rendszerével kapcsolatos tapasztalataira;

45. felszólítja Törökországot, hogy tartózkodjon a menekültek fogva tartási központokban való tartásától azzal a céllal, hogy önkéntes visszatérési űrlapokat írassanak velük alá, és hogy az országon belüli nyilvántartásba vételük helyétől függetlenül biztosítsák az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket;

46. megjegyzi, hogy a törökországi menekülteket támogató eszköz csak a nyilvántartásba vett menekülteket támogatja; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy sok menekült segítség nélkül maradt, mivel egyes tartományokban és városokban megnehezítették a nyilvántartásba vételt;

47. üdvözli, hogy a Tanács felkérte a Bizottságot is, hogy nyújtson be javaslatot a Tanácsnak a Törökországban, Jordániában, Libanonban és a régió más részeiben tartózkodó szíriai menekültek finanszírozásának folytatásáról;

III. ***Jövőbeli kilátások és ajánlások***

48. hangsúlyozza, hogy elhúzódó válságok esetén megfelelőbben és a humanitárius segélyezés, az újjáépítés és a fejlesztés közötti koordinációra és átmenetre tekintettel rugalmasan és összekapcsolt módon kell kezelni a finanszírozási igényeket oly módon, hogy az összhangban legyen a nemzetközi fejlesztési politika célkitűzéseivel, többek között az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaival és az Unió fejlesztéspolitikai elveivel – például a szegénység felszámolásának és az egyenlőtlenségek csökkentésének támogatásával –, valamint humanitárius beavatkozás esetén a humanitárius tevékenység semlegességének, pártatlanságának, emberiességének és függetlenségének, illetve az emberi élet, méltóság és emberi jogok teljes körű védelmének elvével; kitart amellett, hogy az uniós segítségnyújtásnak hatékonynak és eredményesnek kell lennie annak érdekében, hogy tényleges hatást gyakoroljon a helyszínen;

49. hangsúlyozza, hogy rögzíteni kell a vagyonkezelői alapok és a törökországi menekülteket támogató eszköz létrehozása, irányítása és végrehajtása során levont tanulságokat annak érdekében, hogy azokat alkalmazni lehessen a külső pénzügyi eszközök új generációjára, és növelni lehessen a szinergiákat és a koherenciát az EU külső segítségnyújtása és a parlamenti felügyelet között; sürgeti a Bizottságot, hogy terjessze elő a szükséghelyzeti alap végrehajtásának végső átfogó felülvizsgálatát annak biztosítása érdekében, hogy az összhangban legyen az uniós fejlesztési, emberi jogi és humanitárius célkitűzésekkel; ragaszkodik továbbá ahhoz, hogy amennyiben a jövőben új szükséghelyzeti alapra vagy ad hoc eszközre van szükség, az uniós költségvetésből származó hozzájárulási mechanizmust a kezdetektől egyértelműen meg kell határozni és a Parlament teljes körű bevonásával kell megtárgyalni; úgy véli továbbá, hogy tovább kell növelni az EU külső támogatásának hatását és láthatóságát, kiemelve az EU és tagállamai mint a globális fejlesztésfinanszírozás legnagyobb adományozóinak szerepét;

50. kéri a Bizottságot, hogy gondoskodjon az uniós finanszírozású projektek által a migránsok és menekültek emberi jogaira, valamint az érintett ország lakosságára gyakorolt hatásról független uniós szervek és szakértők által végzett átlátható hatásértékelésről; hatékony és független ellenőrzési mechanizmusok létrehozására szólít fel ezen alapok végső rendeltetésének és az alapvető jogok megsértése esetén alkalmazandó cselekvési protokollok teljes körű nyomon követése és értékelése érdekében; szükségesnek tartja a regionális és helyi hatóságok, valamint a civil társadalmi szereplők teljes körű

bevonását ezek kialakításába és végrehajtásába; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy készítsenek teljes és egyértelmű áttekintést a harmadik országokkal a migrációkezelés terén folytatott együttműködés finanszírozására felhasznált alapokról, valamint azok végrehajtásáról valamennyi pénzügyi eszköz tekintetében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az ellenőrzési adatokat megosszák az uniós pénzügyi ellenőrzési szervekkel, többek között a Számvevőszékkel, az OLAF-fal és az Európai Ügyészséggel;

51. rámutat, hogy az afrikai migrációs áramlások közel 90 %-át kitevő Afrikán belüli migrációval kapcsolatos kihívásokat az Afrikai Unióval szoros együttműködésben, valamint az Afrikára vonatkozó migrációs politikai kerettel és a 2018–2030-as időszakra szóló cselekvési tervvel összhangban kell kezelni; azonban kitart amellett, hogy hosszú távon olyan megközelítésre van szükség, amely elkerüli a külső beavatkozástól való függőség kialakulását; e tekintetben kitart amellett, hogy az oktatás révén erősíteni kell a szerepvállalást, és hogy a minőségi oktatás fontos szerepet játszik a fejlesztési együttműködés erőteljesebb támogatásának megteremtésében;

52. megjegyzi, hogy a nemek közötti egyenlőség és a társadalmi befogadás az NDICI-Globális Európa egyik fő kiadási célkitűzése; hangsúlyozza az EU elkötelezettségét a nők és leányok szerepvállalásának fokozása iránt, és felhívja a Bizottságot, hogy a rezilienciaépítés és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás mellett a nemek közötti egyenlőség kérdését is integrálja a vagyonkezelői alapok és a törökországi menekülteket támogató eszköz tervezésébe és végrehajtásába; javasolja, hogy mind az uniós vagyonkezelői alapok, mind a törökországi menekülteket támogató eszköz keretében megvalósuló projektek végrehajtása során rendszeresen végezzenek a nemek közötti egyenlőséget figyelembe vevő elemzést és vonják be a nőket a támogatott projektek kidolgozásába;

53. felhívja a Bizottságot, hogy függessze fel vagy vizsgálja felül az alapvető jogokat nem teljes mértékben tiszteletben tartó harmadik országokkal való együttműködést, beleértve az emberi jogokat veszélyeztető vagy aláásó egyedi finanszírozások és projektek felfüggesztését is;

54. megjegyzi, hogy a költségvetési rendelet lehetővé teszi vagyonkezelői alapok létrehozását a külső fellépések területén, ugyanakkor ismételten felhívja a figyelmet, hogy a Parlament hosszú ideje ragaszkodik ahhoz, hogy a külső segítségnyújtás finanszírozása teljes mértékben az uniós költségvetésből történjen és végrehajtására egységes módon, egyszerűsített szabályok szerint kerüljön sor a társjogalkotók által elfogadott eszközök alapján a Parlament jogalkotási, költségvetési és felügyeleti előjogainak, valamint a költségvetési egységesség, az elszámoltathatóság, az átláthatóság, a hatékonyság, továbbá a hatékony és eredményes költségvetési gazdálkodás elveinek teljes körű tiszteletben tartása mellett; kiemeli, hogy a rendkívüli eszközök elfogadása növeli az irányítás finanszírozásának összetettségét, és pénzügyi nyomást gyakorol a meglévő külpolitikai eszközökre, és ezáltal befolyásolhatja azok hatékonyságát; úgy véli, hogy az uniós vagyonkezelői alapokat csak arra szabad felhasználni, hogy reagálni tudjanak egy hirtelen bekövetkező súlyos válságra és azokra a helyzetekre, amikor több adományozói választ kell koordinálni, vagy amikor a külső politikai célkitűzést nem lehet teljes mértékben megvalósítani a meglévő külső finanszírozási eszközökkel, azzal a feltétellel, hogy azok tiszteletben tartják a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvét, valamint hogy az uniós vagyonkezelői alap nem kettőz meg más meglévő finanszírozási csatornákat vagy hasonló eszközöket anélkül, hogy bármilyen addicionalitást biztosítana, és hogy a vagyonkezelői alap célkitűzései összhangban vannak azon uniós eszköz vagy költségvetési tétel célkitűzéseivel, amelyből finanszírozzák; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson hatékonyabb helyszíni kommunikációt, kiemelve az EU mint a globális fejlesztési segélyek legnagyobb adományozója szerepét;

55. rámutat arra, hogy az EFA-ból, az uniós költségvetésből és más adományozóktól származó források vagyonkezelői alapokba történő összevonása nem változtathatja meg a meglévő uniós politikák és programok azon képességét, hogy megvalósítsák eredeti célkitűzéseiket, például a szegénység felszámolását és az alapvető jogok előmozdítását;

56. ismételten hangsúlyozza, hogy a vagyonkezelői alapokat és a törökországi menekülteket támogató eszközt kivételes esetekre vagy valódi vészhelyzetre létrehozott eszközöknek kell tekinteni, amelyek hozzáadott értékét nagyon alaposan meg kell indokolni és gyakorlati hatásait gondosan nyomon kell követni; arra kéri a Bizottságot, hogy teljes mértékben használja ki a NDICI-Globális Európa és az IPA III földrajzi pillérében alkalmazott programalapú megközelítés által kínált lehetőségeket – amelyek a továbbiakban nem használhatók fel a Törökországnak nyújtott előcsatlakozási támogatás finanszírozására, kivéve a török civil társadalmi szervezeteknek a demokrácia és az emberi jogok előmozdítását szolgáló finanszírozási eszközön keresztül nyújtott támogatást –, melyeket globális tematikus programozással, gyorsreagálású finanszírozással és az NDICI-Globális Európa keretében rendelkezésre álló nagy, nem programozott tartalék felhasználásával egészíthet ki;

57. emlékeztet, hogy az NDICI-Globális Európa keretében az új kihívások és prioritások számára képzett tartalékból származó források várhatóan kiegészítik a földrajzi és tematikus programokból, valamint a gyorsreagálási fellépésekből származó finanszírozást; hangsúlyozza, hogy a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy az Európai Parlamenttel folytatott geopolitikai párbeszéd részeként megvitatja e források felhasználását, és igénybevételük előtt részletes tájékoztatást nyújt, teljes mértékben figyelembe véve az Európai Parlamentnek a jellegre, célkitűzésekre és a tervezett pénzösszegekre vonatkozó megjegyzéseit;

58. üdvözli az EU új külső finanszírozási eszközét, az NDICI-Globális Európát, mivel az uniós költségvetésen belül több lehetőséget irányoz elő az új vészhelyzetekre való reagálásra; bízik abban, hogy az NDICI-Globális Európa lehetővé fogja tenni a források hatékonyabb elosztását, valamint a kellő rugalmasságot és reagálóképességet, ugyanakkor tanulni fog a korábbi tapasztalatokból és a meglévő vagyonkezelői alapok NDICI-Globális Európa eszköz általi értékeléséből;

59. hangsúlyozza, hogy az NDICI-Globális Európa teljes potenciálját ki kell használni és szükség esetén javítani kell, míg a rendkívüli finanszírozási eszközök igénybevételét az előre nem látható vészhelyzetekre kell korlátozni, ezáltal biztosítva az uniós költségvetés egységességét és demokratikus elszámoltathatóságát; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a rendes döntéshozatali keret nagyobb legitimitást biztosít az EU külső fellépéseinek mind az EU-n belül, mind a célországokban;

60. kéri, hogy a jelenlegi törökországi menekülteket támogató eszköz egyik utódjának finanszírozása ne az újonnan elfogadott finanszírozási eszközök, különösen az IPA III és az NDICI-Globális Európa kárára történjen, ideértve annak újonnan felmerülő kihívásaira és prioritásaira képzett tartalékát is, mivel a törökországi menekülteket támogató eszköz utódja nem új kihívásra vagy válságra reagál; határozottan támogatja, hogy az ilyen kezdeményezéseket új előirányzatokkal finanszírozzák, amelyeket szükség esetén a tagállamok hozzájárulásai is megerősítenek; megismétli, hogy a Parlamentet kezdettől fogva teljes mértékben be kell vonni a törökországi menekülteket támogató eszköz utódjáról folytatott megbeszélésekbe, beleértve annak finanszírozási és irányítási struktúráit is, amelyeknek tükrözniük kell a finanszírozás eredetét és a költségvetési hatóság szerepét;

61. amennyiben nagyobb igények merülnének fel a 2021–2027 közötti időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretben, javasolja, hogy először és legfőképpen a társjogalkotók által elfogadott eszközök révén találjanak megoldást, nevezetesen az NDICI-Globális Európa keretének növelésével a többéves pénzügyi keret és az NDICI-Globális Európa szabályozásának felülvizsgálata révén, vagy másodlagos lehetőségként azzal a feltétellel, hogy a Parlamentet teljes mértékben bevonják a döntéshozatali folyamatba, és megfelelő ellenőrzési hatáskörrel ruházzák fel a vonatkozó NDICI-Globális Európa költségvetési sorainak külső címzett bevételekből származó hozzájárulásokkal való megerősítése esetén; elvárja e tekintetben, hogy a költségvetési rendelet közelgő felülvizsgálata biztosítsa a költségvetési hatóság megfelelő bevonását a külső címzett bevételek irányításába; hangsúlyozza, hogy amennyiben mégis felmerül egy megfelelően indokolt új vagyonkezelői alap iránti igény egy súlyos válság kitörését, vagy a nemzetközi kapcsolatok jelentős uniós pénzügyi választ igénylő hirtelen megváltozását követően avagy a források harmadik országokkal való olyan összevonásának szükségessége miatt, amely a társjogalkotás hatálya alá tartozó eszközök keretében nem lenne megvalósítható, ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlamentet már a kezdetektől teljes mértékben vonják be; e tekintetben úgy véli, hogy a költségvetési rendeletet felül kell vizsgálni annak biztosítása érdekében, hogy a Parlament megfelelő szerepet kapjon bármely új vagyonkezelői alap létrehozásában és ellenőrzésében, beleértve az alapító megállapodás kidolgozását és az uniós hozzájárulás mobilizálását, a végrehajtást, a folytatást és az esetleges megszüntetést;

62. felszólítja a Bizottságot, hogy az NDICI-Globális Európa végrehajtása során részesítse előnyben az összekapcsolt megközelítést, és szorosabb együttműködésre szólítja fel az uniós humanitárius és fejlesztési szereplőket, különösen a válságokat követő időszakban és az elhúzódó válságok során a helyi igényekhez való fokozottabb alkalmazkodás és hatékonyabb eredmények elérése érdekében;

63. megállapítja, hogy a migrációs politika uniós külpolitikában való általános érvényesítésének lehetőségeit jelentősen kibővíti az, hogy a migrációt beépítik a javasolt NDICI tematikus, földrajzi és gyorsreagálási elemébe; aggodalommal állapítja meg azonban, hogy a „gyorsreagálási” komponens révén a harmadik országokkal a migrációkezelés terén folytatott együttműködés anélkül is finanszírozható, hogy a Bizottságnak programozási dokumentumokat kellene közzétennie, konzultálnia kellene a civil társadalom szereplőivel, illetve be kellene vonnia a Parlamentet, például a migrációval kapcsolatos felkészültségre és válságra vonatkozó terv keretében, amely nem tartalmaz az ilyen beavatkozások lehetséges káros hatásainak felmérését célzó mechanizmusokat; ragaszkodik e tekintetben annak biztosításához, hogy a 2021–2027 közötti többéves pénzügyi keretet megbízható emberi jogi keret kísérje a jövőbeli migrációs együttműködési programok meghatározása, végrehajtása és nyomon követése érdekében;

64. megjegyzi, hogy az NDICI-Globális Európa félidős és záró értékeléseket, valamint a Bizottság által a Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó részletes éves jelentést irányoz elő a folyamatban lévő tevékenységekről, az elért eredményekről, a hatékonyságról, valamint a rendelet tematikus céljai és célkitűzései felé tett előrehaladásról; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és alkalmazzon pontos módszertant a kiadások migrációra és kényszerű lakóhelyelhagyásra elkülönített 10 %-ának nyomon követésére annak érdekében, hogy hatékonyan biztosítsa e kiadások megfelelő átláthatóságát és elszámoltathatóságát, amint azt a rendelet előírja;

65. üdvözli a döntéshozatali eljárások helyszínközeli szintre hozatalát, a helyi realitásokhoz való igazítást, valamint a határokon átnyúló és többéves finanszírozású projektek végrehajtásának lehetőségét az uniós vagyonkezelői alapok és a törökországi menekülteket támogató eszköz keretében, mivel ezek jelentős hozzáadott értékkel bírnak; kéri, hogy ezeket a szempontokat építsék be az uniós külső politikák költségvetési eszközeihez kapcsolódó jövőbeli programozási folyamatokba;

66. elismeri, hogy a konfliktus sújtotta területeken a helyi közösségekkel és érdekelt felek képviselőivel – többek között helyi kormányzati szervekkel, civil társadalmi szervezetekkel, szociális partnerekkel és vallási vezetőkkel – való együttműködés elengedhetetlen a megbékélés, a párbeszéd és a béke előmozdításához; hangsúlyozza, hogy a helyi egyházak és vallási alapú szervezetek aktív szerepet játszanak a fejlesztési együttműködésben és a leginkább rászorulóknak nyújtott humanitárius segélyezésben, és felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt velük, különösen abban az esetben, ha közvetlen támogatást nyújt a fejlődő országok nehezen elérhető közösségeinek;

67. hangsúlyozza, hogy a migráció területén a jövőbeli uniós finanszírozás jelentős részét a harmadik országokban működő civil társadalmi csoportoknak kell juttatni a segítségnyújtás, valamint a migránsok jogainak védelme és nyomon követése érdekében, valamint hogy gondoskodni kell arról, hogy az uniós finanszírozás jelentős részét a menekültek emberi jogainak, nemzetközi védelmének és jövőbeli kilátásainak a javítására különítsék el;

68. felszólítja a Bizottságot, hogy a programozási módszereket igazítsa hozzá a helyi realitásokhoz és a felmerülő helyi kihívásokhoz, és támogassa a helyi szerepvállalást az új uniós fejlesztési eszközök végrehajtása során; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy végezze el a szükségletek felmérését, és az EU válaszát igazítsa hozzá a helyi igényekhez;

69. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a harmadik országbeli partnerek bevonásának lehetőségeit az olyan közös kihívások kezelésére irányuló közös kezdeményezésekbe és finanszírozásba, mint a migráció, a kényszerű lakóhelyelhagyás, az éghajlatváltozás, a nők társadalmi szerepvállalásának növelése és a kiszolgáltatott csoportok védelme;

70. felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként az oktatásba és a munkahelyteremtésbe történő beruházásokat annak érdekében, hogy a partnerországok lakosai számára lehetőséget biztosítson helyi jövedelemtermelő tevékenységekben való részvételre;

71. elvárja, hogy a Bizottság hatékonyabb és célzottabb módon kezelje a jelenlegi vagy jövőbeli válságokat és esetleges újjáépítési igényeket a jelenlegi költségvetési rendelet szerinti meglévő módszerek és egyéb eszközök felhasználásával, szoros és összehangolt együttműködésben a tagállamokkal és más olyan uniós intézményekkel mint az „Európa együtt”, valamint a hasonló gondolkodású nemzetközi partnerekkel és adományozókkal;

o

o o

72. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Tanácsnak.